¶ Bona eſt oracio cū ieiunijs et ele
moſinis. Thobie. xij.
¶ Audiētes filij iſrl̄ terribilē poten
ciā holofernis humiliauerūt aīas ſu
as ieiunijs et oracionib9. Judit. iiij.
¶ Et iudith que noluit veſci de ci
bis holofernis ipſū occidit et popu
lū ſuū liberauit. Judith. xij. et. xiij.
¶ Heſter locutura regi dixit mardo
cheo congrega omnes iudeos quos
reperis in ſuſis et orate pro me non
comedatis neq̃ bibatis tribus die
bus ⁊ tribus noctibus ⁊ ego cum an
cillis meis ſimiliter ieiunabimus.
Heſter. iiij.
¶ Daniel et ſocij eius propoſuerūt
in corde ſuo ne polluerentur de mē
ſa regis et ſequitur ꝙ pueris illis de
us dedit ſcienciam in omni verbo.
Danielis. i.
¶ Itē daniel dicit de ſeipſo poſui fa
ciem meā ad dominum deū meū
rogare et deprecare in ieiunio ſacco
et cinere et tunc percepit reuelacio
nem ſpecialē de incarnacione ⁊ paſſi
one xpi. Danielis. ix.
¶ Itē daniel iterum dicit de ſeipſo
Ego daniel lugebam triū ebdo
madarū dieb9 panē deſiderabilē nō
cōmedi. Danielis. x.
¶ Eleazar vir etate ꝑfectus maluit
occidi ꝙ carnes comedere porcinas
ij. Machabeoꝝ. vi.
¶ Contigit ſeptem fratres cū matre
a rege compelli contra legē carnes
porcinas comedere illi autē magis
mortem crudeliſſimam elegerūt. ij.
Machabeoꝝ. vij.
¶ De beato Johāne baptiſta dicitur
ꝙ cibus eius erat mel ſilueſtre et lo
cuſta. Mathei. iij.
¶ Unde de eo dicebat xpſ. Venit Jo
hannes nō manducans neq̃ bibēs
Mathei. vi.
¶ Saluator ieiunabat. xl. dieb9 et
xl. noctibus poſtea eſuriebat. Ma
thei. iiij.
¶ Abſtinencia multū valet ad hoc
ꝙ homo poſſit faciliter ieiunare ⁊ vi
gilare. Nam poſt cenam increpauit
dominus diſcipulos ſuos dicens nō
potuiſtis vna hora vigilare mecum
Mahtei. xxvi.
¶ Mittēs dn̄s diſcipulos ſuos ad
predicandū iuſſit vt in quācumq̃ do
mum intrarent edentes et bibētes
que apud illos ſunt et hoc ꝙ cōmu
nib9 cibis contenti eſſent et nō que
rerent magis delicata. Luce. x.

¶ De accepcōe munerum.

Acepcio munerū eſt deteſtā
da vnde abraham noluit ac
cipere munera q̄ obtulit ſibi
rex ſodomorum licet ipſe optime me
ruiſſz. Gene. xiiij. quando reuerſus
eſt abraham a cede quatuor regum
¶ Mun9 obtulerūt filij iſrl̄ ad op9
tabernaculi dei in tanta quantitate
ꝙ iuſſit dn̄s moyſi ꝙ nullus vlteri9
aliqd̄ offerret. Exo. xxxvi
¶ Mercedē iniq̄tatis amauit balaā et
iuit cū nūcijs balach q̄ diuinacōis p̄
ciū habuerūt ī maīb9 ſuis. Nu. xxij
¶ Aoth munera obtulit regi moab
eglon et poſtea ſecrete loquens cū
eo percuſſit eū et occidit. Judicū. iij.
¶ Samuel cōſtituit duos filios ſuos
iudices iſrl̄ q̄ declinauerūt p9 aua
riciā acceperūtq̃ munera et puerte
rūt iudiciū. i. Regū. viij.
¶ Samuel autē. xx. annis regnauit
ſup iſrl̄ et nunq̄ legitur munera ac
cepiſſe. i. Regum. xij.
¶ Rex ſyrie benadab fed9 habebat

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cū baaſa rege iſrahel ſed ꝓpter mu
nera que miſit ei aſa rex iuda rapto
federe cū baaſa grauiter eū impug
nauit. iij. Regum. xvi.
¶ Naamā ſyr9 fuit ab helizeo a le
pra gratis mūdat9 et quia yeſi ab eo
accepit munera ideo fuit etiam per
cuſſus lepra. iiij. Regū. v.
¶ Miſit rex babilonis litteras et
munera ad ezechiā et letat9 ē in ad
uentu eorū ezechias Et nota ibidē
quomodo diſplicuit dño ꝓpter hoc ii
ij. Regū. xx. ⁊ Yſa. xxxix.
¶ Daniel cōtēpſit munera ſibi a re
ge oblata quando dixit Sint mune
ra tua tibi et dona tua alteri da. Da
nielis. v.
¶ Propter munera quedā q̄ dedit
yaſō ambitioſus regi anthiocho ob
tinuit ſumū ſacerdotiū. cum autem
miſiſſet pecuniā per menelaum re
gi ipſe eum ſupplantauit et princi
patū obtinuit quia ſuppoſuit yaſo ni
argenti trecenta talenta. ij.
Machabeorum. iiij.
¶ Cupiēs ſumū ſacerdotium obti
nere alchimius proditor et detrac
tor obtulit demetrio regi coronam
auream et quedam alia. ij. Macha
beorum. xiiij.
¶ Milites cuſtodiētes ſepulchrū
xriſti accepta a iudeis pecuna dixe
rūt quia diſcipuli ipſū furati ſūt cū
dormirēt. Mathei. xxviij.
¶ Iudas accepta pecunia a iudeis
xpm tradidit eis Mathei. xxvi.
¶ Cū vidiſſet ſymō q̄ per impoſi
tionem manuū darent ſpiritum ſanc
tum obtulit eis pecuniam dicens da
te michi hanc poteſtatē. Actuū. viij
¶ Dñs cōqueritur per yſayam dicēs
principes tui infideles ſocij furum.

ōmnes autē diligūt munera ſequū
tur retributiones. Yſaye. i.
¶ Et nō quidquid poteſt aptari ad
auariciā etiā poteſt fieri de accepti
one munerū: quia vnū viciū eſt ꝓpter
alterū.

¶ De auaricia.

Auariciā pl9 q̄ aliud viciū de
bēt odire plati ⁊ pricipes et
iudices ideo ſignāter dixit il
lud capitulū d̄ iudicib9 quia auarici
ā cōmiſerūt. Exodi. xxiij.
¶ Oia poſita i pcedēti capitulo pñt
etiā ad iſtā materiā adduci.

¶ De affectione carnali.

Affectio carnalis Moyſes diſ
tribuit duodecim oues et
ſex plauſtra quos obtulerūt
principes filiorū iſrahel ſed non de
dit filijs Caath licet ei eēnt magis
ppinqui. Numeri. vij.
¶ Moriturus moyſes ſollicite dñm
rogauit vt populo iſrl̄ de duce ydo
neo prouideret nullum tamen de ge
nere ſuo nominauit. Numeri. xxvij.
¶ Diſtribuens ioſue terram filijs iſ
rahel ita paruā portionē dedit illis q̄
ipſi de hoc fecerūt querelā Sed no
ta ibidē reſponſū. Ioſue. xvij.
¶ Audiēs hely mortē duorū filiorū
ſuorū in prelio non multum videtur
curaſſe ſed cum audiret archā domi
ni captā cecidit de ſella ⁊ mortu9 ē i
Regū. iiij.
¶ Quādo dauid nimis fleuit abſolō
occiſum dixit ei ioab q̄ nō tantum
doluiſſet ſi totū exercitū pdidiſſet. ij
Regum. xix.
¶ Cum b9 iudeis ad pliū cōtra nica
norē erat eis pro vxorib9 et liberis